

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 r. w Warszawie

przy udziale na rozprawie

sprawy z powództwa A. N. (1)

przeciwko małoletniemu A. N. (2)

reprezentowanemu przez matką I. G. (1)

o obniżenie alimentów

1. z dniem 1 stycznia 2015 roku obniża alimenty ustalone w wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 9 października 2012 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 498/12 od powoda A. N. (1) na rzecz jego małoletniego syna A. N. (2) urodzonego (...) z kwoty 900 złotych miesięcznie do kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie płatne do rąk matki I. G. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. kosztami postępowania w zakresie w którym powództwo zostało oddalone obciąża powoda i nakazuje zwrócić powodowi z wniesionej przez niego opłaty w kwocie 360 złotych kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych z kasy Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W..

UZASADNIENIE

A. N. (1) wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych od niego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. z dnia 23 kwietnia 2008 roku, sygn. akt VI RC 127/08, a następnie podwyższonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli z dnia 9 października 2012 roku, sygn. akt VI RC 498/12 z dnia 11 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 329/12 na rzecz małoletniego A. N. (2) z kwoty po 900 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, pozostającą na utrzymaniu rodziców. Do tej pory nie uchylał się od ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie małoletniego A., jednakże wiązało się to z koniecznością zaciągnięcia długu. Nadto powód wskazał, iż jest zobowiązany do płacenia alimentów również na swojego starszego syna A..

Początkowa przedstawicielka ustawowa małoletniego A. I. G. wniosła o oddalenie powództw w całości. Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2014 roku uznała jednak powództwo co do obniżenia kwoty alimentów do 700 złotych miesięcznie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni A. N. (2), urodzony (...), pochodzi z nieformalnego związku przedstawicielki ustawowej I. G. (1) oraz A. N. (1), który uznał dziecko. (bezsporne)

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W., VI Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 23 kwietnia 2008 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 127/08 A. N. (1) został zobowiązany do łożenia na rzecz małoletniego syna A. N. (2) tytułem alimentów kwotę 400 złotych miesięcznie płatną z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej, matki I. G. (1) wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 29 lutego 2008 roku. (**dowód:** wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. k.12, akt sprawy VI RC 127/08)

Wyrokiem z dnia 9 października 2012 roku alimenty na rzecz małoletniego zostały podwyższone do kwoty 900 złotych miesięcznie (**dowód:** wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. k.34, akt sprawy VI RC 498/12).

W chwili wydawania wyroku podwyższającego alimenty małoletni A. N. (2) miał 5 lat i 10 miesięcy. Uczęszczał do prywatnego przedszkola, w którym miesięczna opłata wynosiła 900 złotych miesięcznie. Koszt wyżywienia małoletniego oraz zapewnienia mu ubrań w tym okresie kształtował się na poziomie 500-600 złotych miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa – I. G. (2) zatrudniona była na podstawie umowy o pracę w firmie (...) S.A. na stanowisku operatora wagi samochodowej w pełnym wymiarze czasu pracy. Jej średnie miesięczne wynagrodzenie wynosiło 1800 złotych miesięcznie. (**dowód:** zeznania I. G. (1) k. 30-31, akta sprawy VI RC 498/12)

Powód A. N. (1) w chwili wydawania wyroku o podwyższenie alimentów mieszkał w domu rodziców, zajmując jedno piętro. Opłacał alimenty na starszego, wówczas 15-letniego syna w kwocie 300 złotych miesięcznie. W tym okresie pracował nieregularnie. Do stycznia 2012 roku pracował w przedsiębiorstwie ojca jako kierowca, mimo braku prawa jazdy. Następnie był zarejestrowany jak bezrobotny do 23 kwietnia 2012 roku. We wrześniu 2012 roku przez dwa tygodnie dorywczo pracował przy układaniu glazury za co otrzymał wynagrodzenie w kwocie 1100 złotych. Do września 2012 roku A. N. (1) uiszczal chesne za przedszkole małoletniego A. w kwocie 900 złotych. Środki na ten cel pochodziły z handlu częściami samochodowymi, a także częściowo pochodziły od matki pozwanego. (**dowód:** zeznania A. N. (1) k. 31-32, akta sprawy VI RC 498/12)

Obecnie A. N. (1) ma 45 lat, posiada wykształcenie podstawowe. Oficjalnie jest osobą bezrobotną od trzech lat. Powód od dłuższego czasu pracuje bez rejestracji. Nie posiada zaległości alimentacyjnych. Powód zobowiązany jest do płacenia alimentów na starszego syna w wieku 17 lat. (**dowód:** częściowo przesłuchanie powoda k. 32, przesłuchanie przedstawicielki ustawowej k. 33)

I. G. (1) ma 30 lat, posiada wykształcenie średnie ekonomiczne. Na jej utrzymaniu pozostaje małoletni syn A.. Pracuje bez zarejestrowania, w magazynie, przez 5 dni w tygodniu po 7 godzin. Za świadczoną pracę otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 10 złotych za godzinę, co miesięcznie daje około 1560 złotych. Okresowo I. G. (1) pomaga w biurze budowlanym. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 400 złotych miesięcznie. (**dowód:** przesłuchanie przedstawicieli ustawowej k. 33, zaświadczenie k. 22)

Małoletni A. N. (2) ma 7 lat. Od września 2014 roku uczęszcza do pierwszej klasy szkoły podstawowej. Małoletni jest dzieckiem zdrowym, nie wymagającym specjalnej opieki. Miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego A. od września 2014 roku wynoszą około 1200 złotych. Na koszty te składają się: opłata za obiady w szkole około 120 złotych, wyżywienie miesięcznie 450 złotych, ubrania 150 złotych, rozrywka i inne koszty dodatkowe około 230 złotych. Udział dziecka w kosztach utrzymania domu to około 250 złotych. (**dowód:** przesłuchanie przedstawicieli ustawowej k. 33 zaświadczenie o posiłkach k. 24, zestawienie kosztów k. 26-28)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, akta spraw o sygn. VI RC 498/12 i VI RC 127/08 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w W. oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 k.p.c. Sąd w całości dał

wiarę zeznaniom przedstawicielki ustawowej, które częściowo znajdują swoje potwierdzenie w złożonych przez nią dokumentach. W ocenie Sądu zeznania powoda w zakresie jego sytuacji majątkowej i zarobkowej budzą wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o obniżenie alimentów należało uwzględnić tak jak w wyroku obniżając z dniem 1 stycznia 2015 roku alimenty z kwoty 900 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł, w pozostałym zaś zakresie powództwo należało oddalić. Podnieść należy iż przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego uznała roszczenie o obniżenie alimentów do kwoty po 700 złotych miesięcznie.

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążących na obojgu rodzicach względem ich małoletnich dzieci. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dziecka jest zobowiązany w pierwszej kolejności. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionym prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania.

Biorąc pod uwagę całokształt przytoczonych wyżej przepisów odnoszących się do istniejącego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, należy podkreślić, iż oboje rodzice zobowiązani są łożyć środki na utrzymanie swojego małoletniego syna, niezależnie od nakładu osobistych starań o prawidłowy rozwój i wychowanie dziecka, które to starania mają charakter niemajątkowy. Wszystko to bowiem mieści się w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej.

Obowiązek alimentowania, zwłaszcza rodziców wobec dzieci, z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas. Towarzyszą temu nieodłącznie zmiany okoliczności, które kształtują zakres świadczeń alimentacyjnych. Z tego też powodu ustawodawca przewidział możliwość zmiany wysokości świadczeń alimentacyjnych. Zgodnie z brzmieniem art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jak również istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Przy czym podstawę takiego powództwa może stanowić tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego alimenty, albowiem powództwo nie może zmierzać do weryfikacji prawomocnego orzeczenia sądu dotyczącego obowiązku alimentacyjnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 r., sygn. I CKN 274/99 i z dnia 27 lipca 1999 r., sygn. I CKN 687/98).

Przede wszystkim należy wskazać, iż aby możliwa była zmiana wysokości świadczeń alimentacyjnych zmiana stosunków wskazywana przez każdą ze stron musi mieć charakter istotny, wpływający niewątpliwie na usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, bądź na zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Podkreślenia ponadto wymaga, że w doktrynie podnosi się, iż potrzeby usprawiedliwione to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu etc. Potrzeby te powinny być rozpatrywane w odniesieniu do konkretnego przypadku.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy oceniał czy zachodziła zmiana stosunków określona w art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego porównując sytuację obecną stron i ich dziecka do sytuacji rodziny w momencie ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym.

Zdaniem Sądu istotna zmiana stosunków w przedmiotowej sprawie miała miejsce w zakresie kosztów utrzymania małoletniego A. N. (2) wobec rozpoczęcia przez niego od września 2014 roku edukacji szkolnej. W związku z tym nie

zachodzi już konieczność uiszczania opłaty za przedszkole w wysokości około 900 zł miesięcznie. W miejsce tej opłaty obecnie matka dziecka uiszcza 120 złotych za obiady małoletniego w szkole.

Skoro więc koszt utrzymania dziecka zmniejszył się o co najmniej 700 złotych miesięcznie, należało zmniejszyć też wysokości poprzednio ustalonych świadczeń alimentacyjnych, gdyż te powinny być adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb dziecka. Obecnie usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego wynoszą około 1200 złotych miesięcznie, wobec czego ojciec winien ponosić je w połowie. Obecnie ojciec płaci 900 złotych, winien zaś płacić 600 złotych miesięcznie.

Dlatego też wobec zmniejszenia się kosztów utrzymania małoletniego A. N. (2) zasadnym było obniżenie zasądzonych alimentów do kwoty 600 złotych. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu. Powód nie zdołał wykazać, iż od momentu ostatniego orzekania o świadczeniu alimentacyjnym na rzecz małoletniego syna jego sytuacja majątkowo uległa znaczącemu pogorszeniu. Wręcz przeciwnie, analizując akta sprawy z 2012 roku i akta sprawy obecnej logicznym wnioskiem jest, iż sytuacja bytowa i materialna powoda nie zmieniała się. Świadczy o tym również to, że powód na bieżąco reguluje zasądzone alimenty. Twierdzenia powoda o konieczności zaciągnięcia zobowiązań na pokrycie tych należności ocenić należy jako gołosłowne. Rację ma uczestniczka postępowania, wskazując, iż nielogicznym i niezgodnym z zasadami doświadczenia życiowego są zapewnienia powoda, iż nie posiada on żadnych dochodów, a jednocześnie udzielono mu pożyczki na kwotę 20 000 złotych

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd w punkcie I obniżył alimenty zasądzone na rzecz małoletniego A. N. (2) do kwoty 600 złotych miesięcznie, począwszy od 1 stycznia 2015 roku. W punkcie II sentencji w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Mając na uwadze wynik postępowania, tj. fakt, iż powód w 50% wygrał proces, Sąd nakazał zwrócić mu z kasy Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy w W. połowę wniesionej opłaty od pozwu, tj. 180 złotych.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.